

بررسی غلظت فلزات سنگین در رسوبات سطحی با اندازه های متفاوت (مطالعه موردي: تالاب انزلی)

چکیده

طاهره خزایی*

علیرضا پورخیاز^۲

۱. دانشگاه بیرجند، دانشکده کشاورزی، دانش
آموخته کارشناسی ارشد محیط زیست، بیرجند،
ایران.

۲. دانشگاه بیرجند، دانشکده کشاورزی، عضو
هیات علمی گروه محیط زیست، دانشگاه غیر
انتفاعی هرمزان بیرجند، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات

Tkhazaei685@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۳/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۱۳

کد مقاله: ۱۳۹۱۱۹۹۲

تالاب انزلی بین دو بندنه آب شور و شیرین واقع شده و به عنوان یک تالاب مهم بین المللی در کنوانسیون رامسر در سال ۱۹۷۵ ثبت گردید. هدف از این مطالعه بررسی غلظت فلزات سنگین (Cd, Pb, Cr, Cu, Zn) در رسوبات سطحی تالاب انزلی می باشد. برای این منظور نمونه برداری رسوبات در مرداد ماه ۱۳۸۸ از ۶ ایستگاه توسط دستگاه نمونه بردار گرب صورت پذیرفت. سپس از هر نمونه دانه های با ابعاد ۰/۰۶۳، ۰/۰۲۵، ۰/۰۱۰ میلی متری انتخاب گردید تا اثر ریزدانه ها بر تجمع عنصر سنگین بررسی گردد. هضم رسوبات توسط اسیدینتیک و اسید کلریدریک بر روی حمامشنب صورت پذیرفت. نتایج نشان داد غلظت فلزات مس و کadmیوم رسوبات تالاب در مقایسه با مقدار پوسته زمین و رسوبات جهانی بالاتر می باشد. بر اساس شاخص ابناشت ژئوشیمیابی نیز آلودگی تالاب به عنصر کadmیوم تأثیرگذارد. هچنین نتایج هم استگی بین فلزات مورد مطالعه با طبقات دانه بندی شده رسوبات نشان داده که ابعاد ریزدانه های رسوبات؛ بجز در ذرات ۰/۰۶۳ میلی متری؛ تأثیر قابل توجهی بر توزیع مکانی فلزات سنگین در منطقه نداشته است.

واژگان کلیدی: رسوبات سطحی، ابناشت ژئوشیمیابی، فلز سنگین، تالاب انزلی.

مقدمه

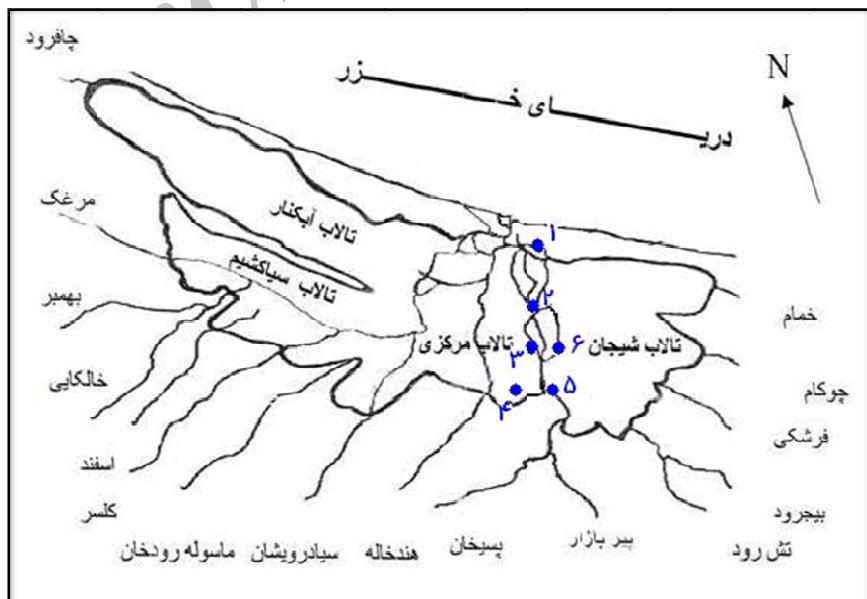
برای حفظ محیط‌زیست و کنترل آلودگی بایستی اطلاعات دقیقی از میزان آلودگی‌ها بخصوص فلزات سنگین و پراکنش آن‌ها در محیط‌هایی همچون تالاب‌ها وجود داشته باشد (نوروز اصل، ۱۳۷۲). بالاترین تمرکز آلودگی‌های وارد شده به رودخانه‌ها و مناطق دریایی در رسوبات وجود دارد. در واقع حضور رسوبات در بستر و سطون آب، به دلیل تمایل یون‌های فلزی برای جذب شدن توسط ذرات رسوب، نقش مهمی در انتقال و سرنوشت یون‌های فلزات سنگین در رودخانه‌ها، تالاب‌ها، دریاها و غیره ایفا می‌کند (مهدوی و همکاران، ۱۳۸۷). رسوبات به عنوان مخزن مواد آلاینده در محیط‌های آبی بوده و به همین دلیل جهت استفاده بهتر و تعیین بار آلودگی محیط‌های آبی در بیشتر مطالعات تأکید شده‌اند (Salomons, 1984; Sobczyński, 2001; Eggleton, 2004; Ying Wang, 2011). بیش از ۹۰ درصد فلزات سنگین وارد شده به اکوسیستم‌های آبی به ذرات متعلق متصل شده و یا در رسوبات تجمع پیدا می‌کنند، که این تجمع ناشی از ورود پساب کارخانجات صنعتی، کشاورزی، خانگی و همچنین ته نشست اتمسفری می‌باشد، بنابراین رسوبات نقش مهمی در ارزیابی آلودگی فلزات ایفا می‌کنند (Wei Luo et al., 2010). بطور نسبی کلیه آلودگی‌های تجمع یافته در رسوبات، بجز فلزات سمی بر اثر واکنش‌هایی به تدریج تجزیه شده و از بین می‌روند و تنها عناصر سنگین هستند که در رسوبات تجمع یافته و تقریباً در محیط باقی می‌مانند. از طرفی فلزات در فازهای مختلف کانی‌شناسی در رسوب توزیع گشته و بدین ترتیب تحرک و قابلیت دسترسی زیستی آنها می‌تواند به اشکال مختلف ذرات رسوب بستگی داشته باشد (Gismera et al., 2004). تالاب انزلی به دلیل شرایط خاص اکولوژیک، اقتصادی، اجتماعی و تنوع گونه‌ای جانوری و گیاهی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به عبارت دیگر این تالاب جایگاه بسیار مناسبی جهت تداوم زندگی و حوش و منابع تغذیه جانوران محسوب می‌گردد. علاوه بر این، ارزش‌های ویژه تالاب در افزایش مواد گیاهی و همچنین در تکثیر ماهیان دریایی خزر می‌باشد (تیزکار، ۱۳۷۹). امروزه پراکندگی و گسترش صنایع و فعالیت‌های کشاورزی در اطراف تالاب انزلی، ورود رودخانه پیربازار؛ که آلودگی آن بدلیل ورود پساب‌های کارخانجات مختلف می‌باشد، باعث گردیده میزان زیادی از آلاینده‌های مختلف از جمله فلزات سنگین وارد تالاب و سپس دریای خزر گشته و تهدیدی جدی برای شبکه‌های مختلف غذایی هم در این تالاب و حیات در دریای خزر

محسوب گردد (پایدار، ۱۳۸۰؛ اشجع اردلان و همکاران، ۱۳۸۵). در این مطالعه ضروری به نظر می رسد تا میزان تجمع عنصر سنگین نظر سرب، روی، کادمیوم، مس و کروم در نمونه های رسوبات سطحی تالاب اینزلی اندازه گیری شده و اثر دانه بندی ذرات رسوب بر غلظت این عناصر مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد تا خطر سمیتی اکولوژیکی این نواحی ارزیابی گردد.

مواد و روش ها

تالاب اینزلی در جنوب غربی دریای خزر در کنار دلتای رودخانه سپیدرود واقع شده و در محدوده بین $48^{\circ}46' \text{ تا } 49^{\circ}43'$ طول جغرافیایی و همچنین $36^{\circ}54' \text{ تا } 37^{\circ}34'$ عرض جغرافیایی قرار گرفته است (Sharifi, 1990). مساحت این تالاب حدود ۲۱۸ کیلومترمربع و مساحت حوزه آبریز آن ۳۷۴ هزار هکتار می باشد (نظمی بلوجی و همکاران، ۱۳۸۵).

تالاب اینزلی از نظر زمین شناسی در اوخر پلیوسن و به احتمالی هولوسن تشکیل شده است (کریمی و همکاران، ۱۳۸۶). میزان بارش سالانه این حوزه حدود ۲۰۰۰ میلی متر با متوسط رطوبت نسبی سالانه ۸۱ درصد می باشد و به همین دلیل تغییرات حرارتی شبانه روز در آن زیاد نمی باشد (تیز کار، ۱۳۷۹). عمدۀ رودخانه های ورودی به تالاب از کوه های تالش یا طوالش سرچشمه گرفته اند. رودخانه های ورودی به تالاب شامل: پیر بازار، رمضان بکده، قنادی، الله کا، بیجرود، نو خاله، هند خاله، سیاه درویشان، گاز روبار، نرگستان، چو مثقال، کلس، شیجان، اسپند، مرغ کhalbکایی، بهمیر، شیله سر و رودخانه های خروجی شامل اینزلی و غازیان می باشند (نظمی بلوجی و همکاران، ۱۳۸۵). در این تحقیق پس از مطالعات میدانی در تیر ماه ۱۳۸۸ تعداد ۶ ایستگاه برای نمونه برداری انتخاب شده و موقعیت جغرافیایی هر ایستگاه توسط دستگاه GPS ثبت گردید (شکل ۱). ایستگاه های نمونه برداری بر اساس منابع آلاینده تالاب و نیز رودخانه های ورودی به آن انتخاب گردید. بطور کلی قسمت اعظم انواع آلودگی های کشاورزی (سموم و کود های شیمیایی)، شهری، صنعتی و اجسام سنگین (قطعات فلزی و لاستیکی) توسط رودخانه های ورودی که از مناطق شهری و روستایی عبور می نمایند وارد مرداب اینزلی می گردد. رودخانه هایی که از مناطق شهری و صنعتی عبور می کنند، نظیر پیر بازار سهم بسزایی در حمل بار فاضلابی چندگانه فوق دارند. همچنین تعدادی از زهکش هایی که از شرق وارد مرداب می شوند مواد سمی (آفت کش ها و علف کش ها) و کود های شیمیایی را در بارندگی ها از سطح مزارع شسته و به مرداب حمل می نمایند (منوری، ۱۳۶۹).

شکل ۱: موقعیت ایستگاه های مورد مطالعه

برای نمونه برداری رسوب از هر ایستگاه ۳ نمونه (تکرار)؛ هر تکرار شامل سه تا پنج ترکیب نمونه رسوب برداشتی توسط دستگاه نمونه گیر می باشد؛ از عمق ۰-۲۰ متر رسوبات سطحی تالاب آذربایجانی در مرداد ماه ۱۳۸۸ توسط دستگاه نمونه گیر گرب مدل (ون وین) جمع آوری گردید. نمونه ها در داخل پلاستیک قرار گرفته و به آزمایشگاه انتقال یافت. پس از خشک شدن نمونه ها در دمای اتاق و هوای آزاد توسط هاون کوییده و کاملاً نرم گردید و سپس از عبور داده شد. قبل از انجام هر یک از مراحل فوق، تمام تجهیزات و وسائل مورد استفاده در اسید نیتریک ۱۰ درصد به مدت ۷۲ ساعت قرار داده شده تا از هر گونه آلودگی جلوگیری گردد. آنالیز غلظت کل فلزات سنگین مورد مطالعه با ۴ دانه بندی مختلف ۰/۰۶۳، ۰/۲۵، ۱ و ۲ میلی متر صورت پذیرفت. ابتدا رسوبات از الک ۲ میلی متر عبور داده شده، سپس چند گرم از آن را برداشته و باقیمانده با الک ۱ میلی متری الک گردید، مقداری از رسوب ۱ میلی متری را نیز برداشته و بقیه به همان ترتیب از الک های با مش ۶۰ و ۲۳۰ عبور داده شده و از هر دانه بندی مقدار یک گرم نمونه درون ارلن ریخته شد. سپس به نسبت یک به سه اسید نیتریک ۶۵ درصد و اسید کلریدریک ۳۷ درصد تهیه گردید و به نمونه های رسوب اضافه گردید. نمونه ها به مدت ۶ ساعت در حمام شن (Sandbath) با دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد قرار داده شده تا خشک گردیده و شیری رنگ شود. در صورتی که قبل از زمان مقرر نمونه ها آماده نشده باشند از ترکیب فوق چند میلی لیتر دیگر به رسوب اضافه شده است.

در گام بعدی اسید پر کلریک (HClO₄) ۷۰-۷۲ درصد روی نمونه ها ریخته، بعد از اینکه تنها حدود ۱ میلی لیتر از اسید پر کلریک در نمونه باقی ماند آنرا از روی حمام شن برداشته و حجم نمونه توسط آب مقطر به ۵۰ میلی لیتر رسانده شده است. در نهایت نمونه ها از فیلتر (سايز ۰/۴۵ میکرومتر) عبور داده و برای اندازه گیری میزان فلز سنگین درون باکس ها قرار گرفتند سپس شماره نمونه ها بر روی باکس یادداشت گردید (Ebrahimpour and Mushrifah, 2008; Huang and Jin, 2008) (AAS) (Flame) مدل (Macro). اندازه گیری غلظت فلزات سنگین (کادمیوم، سرب، کروم، مس و روی) در نمونه های رسوب در مراحل مختلف بوسیله دستگاه جذب اتمی شعله (Flame) مدل (Muller, 1979) (کمپانی ترمو انگلستان) صورت پذیرفت. پس از به دست آوردن غلظت فلزات سنگین در ایستگاه ها، آنالیز آماری بوسیله نرم افزارهای Macro و SPSS18 صورت گرفت.

جهت تعیین سطح آلودگی رسوب به فلزات سنگین از شاخص اباحت ژئوشیمیابی استفاده گردید. شاخص اباحت ژئوشیمیابی درجه آلودگی رسوبات به عناصر سنگین را در ۷ کلاس، از مقدار اباحتگی فلزات در رسوبات منطقه از رده کاملاً غیرآلوده تا آلودگی بسیار شدید، مورد ارزیابی قرار می دهد که توسط مولر (Muller, 1979) ارائه گردیده است (جدول ۱). طبق فرمول معرفی شده، می توان نسبت به محاسبه این شاخص به شکل زیر اقدام کرد:

$$I_{geo} = \log_2 \left[\frac{Cn}{(1.5 * Bn_y)} \right]$$

I_{geo}: شاخص اباحت ژئوشیمیابی فلز در رسوبات

Cn: غلظت فلز سنگین و سمی در رسوبات ریز با قطر کمتر از ۰/۰۶۳ میلی متر

Bn: غلظت زمینه ای عنصر (*Background Value*)

ضریب ۱/۵ به علت گوناگونی اطلاعات پیشینه ناشی از متغیرهای سنگ شناسی بیان می گردد (کرباسی و همکاران، ۱۳۸۹، سعیدی و همکاران، ۱۳۸۹).

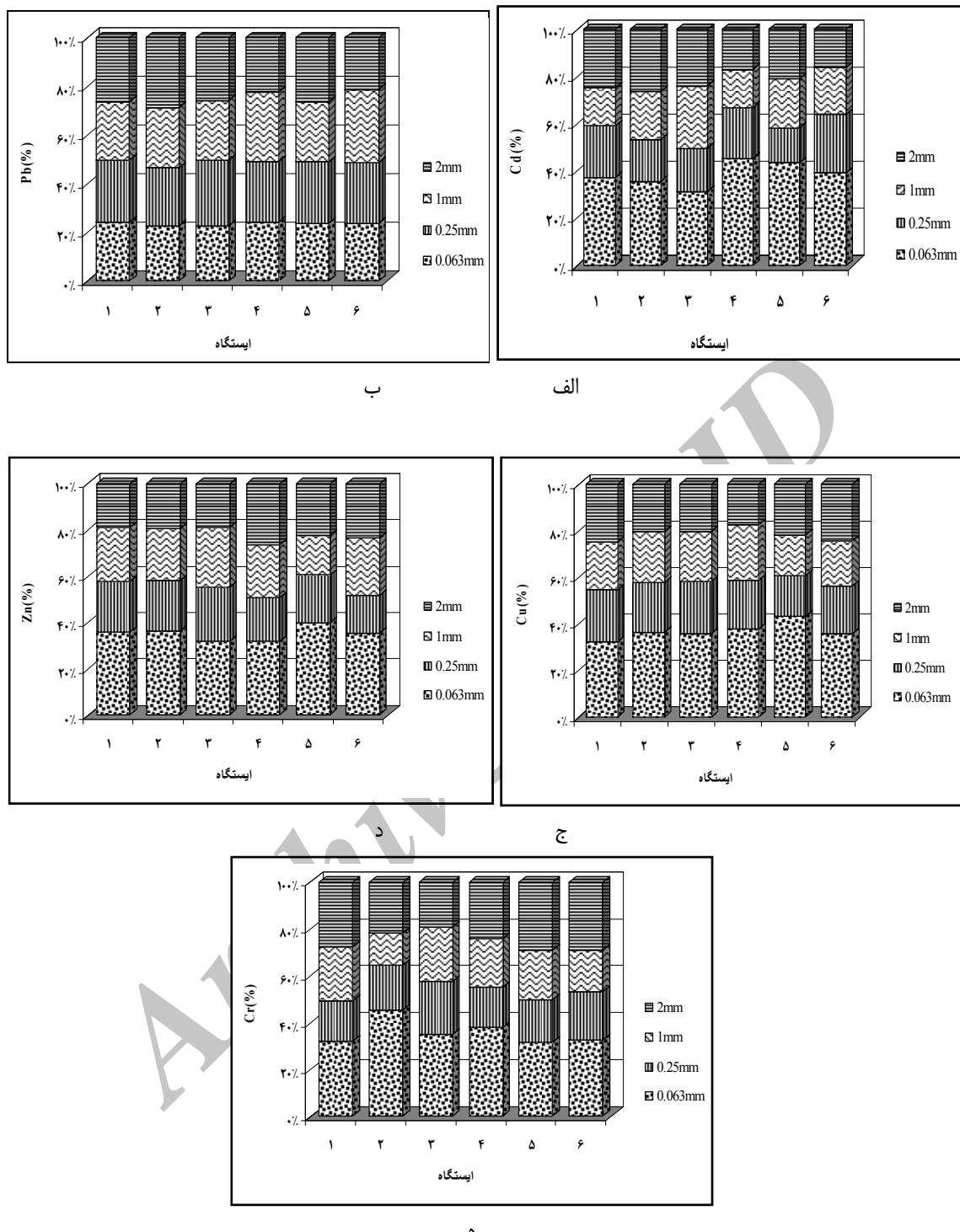
جدول ۱: راهنمای برآورد شدت آلوگی در رسوبات از شاخص $Igeo$

وضعیت آلوگی رسوب	$Igeo$	عدد بدست آمده برای $Igeo$
آلودگی بسیار شدید	۶	>۵
آلودگی شدید تا بسیار شدید	۵	>۴-۵
آلودگی شدید	۴	>۳-۴
آلودگی متوسط تا شدید	۳	>۲-۲
آلودگی متوسط	۲	>۱-۲
غیرآلوده تا آلودگی متوسط	۱	>۰-۱
کاملاً غیرآلوده	۰	< ۰

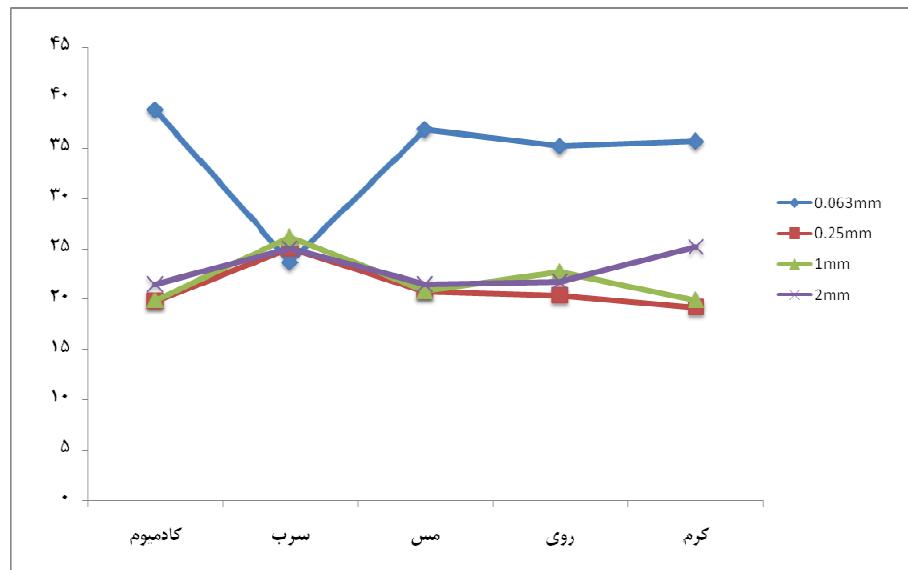
نتایج

درصد تجمع غلظت کل فلزات سنگین مورد مطالعه در دانه‌بندی ۰/۰۶۳، ۰/۲۵ و ۲ میلی متر رسوبات سطحی تالاب‌انزلی اندازه‌گیری گردید (شکل ۲). باقیتی توجه داشت که جداسازی این ۴ ریزدانه از نمونه‌های رسوبات، جهت دستیابی به این مطلب بوده که اندازه ذرات رسوب چه تأثیری بر افزایش غلظت کل فلز سنگین می‌گذارد.

نتایج نشان داد بیشترین درصد فلزات کادمیوم و سرب بترتیب در ایستگاه‌های شماره ۴ (۴۳/۴ درصد) و ۶ (۳۰/۷ درصد) و مربوط به ذرات ۰/۰۶۳ میلی متر می‌باشد درحالی که کمترین میزان درصد فلزات کادمیوم و سرب در دانه‌بندی یک میلی‌متری رسوبات (کادمیوم به میزان ۱۴/۶ درصد و در ایستگاه ۵ و سرب به میزان ۲۱/۲ درصد در ایستگاه ۶ مشاهده گردید. طبق آنچه از شکل ۲ (ج) برمن آید بالاترین و پایین‌ترین درصد فلز مس مربوط به ایستگاه ۵ بوده و به ترتیب در ذرات ۰/۰۶۳ و ۰/۲۵ میلی‌متری (۴۳/۱٪) و (۱۷/۴٪) رسوبات می‌باشد. حداقل درصد فلز روی در ذرات ۰/۰۶۳ میلی‌متری ایستگاه ۵ بدست آمده که مقدار آن ۴۰/۰۲ درصد می‌باشد در حالیکه حداقل درصد این عنصر ۱۶/۳ درصد بوده و در دانه‌بندی‌های ۰/۲۵ میلی‌متری ایستگاه ۶ مشخص گردیده است. کمترین و بیشترین درصد عنصر کروم در ذرات ۰/۰۶۳ و ۱ میلی‌متری ایستگاه ۲ موجود است که مقدار آن به ترتیب ۴۲/۳ و ۱۳/۸ درصد محاسبه گشته است (شکل ۲).

شکل ۲: درصد فلزات سنگین موجود در ریزدانه های مختلف در ایستگاه های مورد مطالعه تالاب انزلی
(سال ۱۳۸۸): الف: کادمیوم، ب: سرب، ج: مس، د: روی، ه: کروم

شکل ۳: مقایسه درصد فلزات سنگین در ۴ ریزدانه مختلف تالاب انزلی (سال ۱۳۸۸)

جدول ۲: شدت آلودگی (Igeo) فلزات سنگین در رسوبات سطحی تالاب انزلی (سال ۱۳۸۸)

ایستگاه	کروم	روی	مس	سرب	کادمیوم
۱	-۵/۵۰	-۰/۳۶	-۰/۴۷	-۱/۵۷	۲/۶۲
۲	-۵/۱۸	-۰/۳۷	-۰/۱۸	-۱/۵۷	۲/۸۲
۳	-۵/۶۸	-۰/۴۴	-۰/۲۴	-۱/۵۲	۲/۶۲
۴	-۵/۲۰	-۰/۴۶	-۰/۲۸	-۱/۵۴	۳/۰۱
۵	-۵/۴۳	-۰/۱۱	۰/۰۶	-۱/۳۷	۳/۱۹
۶	-۵/۴۵	-۰/۲۲	-۰/۲۷	-۱/۴۲	۳/۰۴
میانگین	-۵/۴۰	-۰/۳۳	-۰/۲۳	-۱/۵۰	۲/۸۸

بحث و نتیجه گیری

رسوبات محل تجمع بسیاری از مواد فیزیکی و زیستی اند و طیف گسترده از مواد شیمیایی را در خود نگهداری می کنند. آنچه سبب اهمیت بررسی مواد متشکله رسوبات می شود این است که بسیاری از گونه های زنده بخش اعظم دوره زندگی خود را در محیط رسوبی یا روی آن می گذرانند از این رو مواد موجود در رسوبات از طریق چرخه زیستی وارد بدن موجودات دیگر و همچنین انسان می شود به همین دلیل در بیشتر مطالعات تأکید شده اند (Adams, 1992). بر اساس نتایج غلظت کروم در مجموع ۶ ایستگاه مطالعاتی در مقایسه با رسوبات جهانی و پوسته زمین بسیار کمتر بوده و می توان گفت که رسوبات سطحی منطقه مورد مطالعه نسبت به این فلز آلودگی خاصی ندارد. غلظت متوسط عنصر روی از استاندارد پوسته زمین بیشتر می باشد. دلیل این امر می تواند تردد خودروها در نزدیکی این منطقه و همچنین تردد قایق های تفریحی و کشتی های تجاری به بدرانزلی و آبهای محدوده آن باشد. از طرفی چون مقدار عنصر روی بصورت طبیعی در پوسته زمین زیاد بوده نسبت به دیگر عناصر غلظت بالاتری را به خود اختصاص می دهد (پایدار، ۱۳۸۰). علی رغم نزدیک بودن

غلظت فلز روی به استاندارد رسوبات جهانی، با توجه به نیاز موجودات زنده در فعالیت‌های متابولیسمی، خطر آن در مقایسه با سایر عناصر سنگین بسیار کمتر است و کمبود این عنصر در ایران گزارش شده است (عبدالی و همکاران، ۱۳۸۴). مس با وجود اینکه جزء فلزات ضروری برای ارگانیسم‌های زنده محسوب می‌گردد اما غلظت بالای آن برای سلامت اکوسیستم مخاطره انگیز است؛ غلظت مس در مجموع ایستگاه‌های مورد بررسی از استاندارد پوسته زمین بیشتر می‌باشد. از دلایل این امر می‌توان به فرسایش و رسوبزایی سنگ‌های تشکیل‌دهنده کوههای تالش و البرز اشاره کرد که بطور طبیعی غنی از عناصری چون مس هستند و این عنصر زمین منشاء را به رسوبات شرق تالاب‌انزلی وارد می‌کنند. اما مقدار مس نسبت به رسوبات جهانی قدری نگران‌کننده به نظر می‌رسد چراکه غلظت آن حدود دو برابر استاندارد جهانی می‌باشد. علاوه بر این فلز سمی مس در پساب‌های شهری و کشاورزی نیز یافت می‌گردد (خراسانی و همکاران، ۱۳۸۴). طبق اطلاعات محققین این بخش تالاب‌انزلی همواره پذیرای قسمت اعظمی از پساب‌های کشاورزی و صنایع اطراف آن می‌باشد (پایدار، ۱۳۸۰). میزان عناصر روی و مس در این تحقیق نسبت به مطالعات مشابهی که در سواحل بندرعباس (کریمی‌شهری، ۱۳۸۲) صورت پذیرفته بسیار بالاتر می‌باشد.

بر اساس نتایج بدست آمده (جدول ۳) غلظت بالای کادمیوم رسوبات در مقایسه با پوسته زمین قابل ملاحظه بوده اما اطلاعاتی درباره میزان استاندارد این عنصر در رسوبات جهانی در دست نمی‌باشد. در کل بایستی توجه داشت که تمرکز بالای این فلز سمی در این بخش از تالاب را می‌توان به مهمترین منابع آلاینده تالاب، یعنی پساب فاضلاب‌های کشاورزی ناشی از کودده بیش از حد مزارع مشرف به تالاب و همچنین رودخانه‌های عبوری از شهرک صنعتی رشت، فومن و شالیزارها ارتباط دارد که حاوی مقادیر بالای کادمیوم می‌باشند (اردبیلی و همکاران، ۱۳۸۵؛ پایداری و همکاران، ۱۳۸۸). قابل ذکر است که مطالعات پایدار (۱۳۸۰) غلظت کادمیوم در بخش شرقی تالاب را بالاتر از میزان این عنصر در مطالعه حاضر اعلام داشته است. مقدار سرب نیز در مجموع ۶ ایستگاه مورد مطالعه پایین‌تر از استانداردهای موجود بوده و تقریباً غلظت آن نگران‌کننده نمی‌باشد.

جدول ۳: مقایسه میانگین غلظت فلزات سنگین تالاب‌انزلی در مجموع ایستگاه‌ها با رسوبات جهانی و پوسته زمین

ایستگاه	Cd	Pb	Cu	Zn	Cr
۱	۱/۸۵	۷/۰۹	۵۳/۹۸	۸۷/۴۲	۳/۳۲
۲	۲/۱۲	۷/۰۶	۶۶/۳۹	۸۷/۰۱	۴/۱۵
۳	۱/۸۴	۷/۳۲	۶۳/۷۱	۸۲/۹۲	۲/۹۳
۴	۲/۴۱	۷/۲۱	۶۱/۶۳	۸۱/۵۹	۴/۰۹
۵	۲/۷۴	۸/۱۴	۷۸/۴۱	۱۰۴/۴	۳/۴۹
۶	۲/۴۷	۷/۸۳	۶۲/۰۲	۹۶/۷۶	۳/۴۴
میانگین غلظت فلزات	۲/۲۲±۰/۰۴	۷/۴۳±۰/۰۴	۶۴/۳±۸/۰۳	۹۰±۸/۸	۳/۵۵±۰/۴۷
پوسته زمین*	۰/۲	۱۴	۵۰	۷۵	۱۰۰
رسوبات جهانی*	-	۱۹	۳۳	۹۵	۷۰

* (پایدار، ۱۳۸۰)، (رضائی، ۱۳۸۲)، (کرباسی و بیاتی، ۱۳۸۷)، (ربانی، ۱۳۸۷)، (سعیدی، ۱۳۸۹).

شکل ۳ بیانگر مقایسه درصد فلزات سنگین موجود در ریزدانه‌های مورد بررسی می‌باشد. مطابق نتایج مشاهده گردید که تجمع عناصر سنگین مورد مطالعه در ریزدانه‌های ۰/۰۶۳ میلی‌متری نسبت به ذرات ۰/۰۲۵، ۱ و ۲ میلی‌متر بالاتر می‌باشد. در بسیاری از مطالعات پیشین

همچنین بیشترین میزان فلزات سنگین در دانه‌بندی‌های رسوب کوچکتر از 0.063 میلی متر مشاهده شده است (Che et al., 2003; Avila-Perez et al., 2002).

در سایر دانه‌بندی‌های 0.25 میلی متر , $1\text{ و }2\text{ میلی متر}$, ابعاد ریزدانه‌های رسوبات تأثیر قابل توجهی بر توزیع مکانی فلزات سنگین در منطقه نداشته است. طی مطالعاتی که محققین در سواحل دریای خزر انجام دادند یکی از دلایل مهم این رخداد را عدم وجود دانه‌های بسیار ریز در رسوبات مورد مطالعه بیان کردند (پری زنگنه و لakan, ۱۳۸۶).

بر اساس نتایج بدست آمده از جدول ۲ که بیانگر شدت آلودگی (I_{geo}) فلزات سنگین در رسوبات سطحی می‌باشد غلظت فلز سرب رسوبات سطحی تالاب‌انزلی در سطح غیرآلوده برآورد گردید (سطح صفر). همچنین بر اساس شاخص مذکور فلز کادمیوم بیشترین تحرک را در رسوبات ایستگاه‌های مورد مطالعه دارا بوده و در درجه آلودگی متوسط تا خیلی شدید قرار گرفت. به عبارت دیگر عنصر سمی کادمیوم در ایستگاه‌های $1, 2$ و 3 دارای حداقل $I_{geo} (2/62)$ و در سطح 3 و در ایستگاه‌های $4, 5$ و 6 این شاخص از $3/01$ تا $3/19$ در سطح 4 (سطح آلودگی خیلی شدید) متغیر بود (جدول ۳). محاسبه شاخص آلودگی انباسته‌ژئوشیمیایی رسوبات نسبت به فلزات مس، روی و کروم در تمامی ایستگاه‌های تالاب‌انزلی نشان‌دهنده سطح غیرآلوده منطقه نسبت به عناصر مذکور می‌باشد به استثنای فلز مس که در ایستگاه 5 در سطح 1 , طبقه‌بندی مولر قرار گرفت (جدول ۲).

بر اساس دستورالعمل کیفی رسوب (Sediment Quality Guidelines) تعریف شده توسط USEPA, فلز کادمیوم در رده آلودگی شدید رده‌بندی نمی‌شود و فقط دارای اثرات کمی روی موجودات زنده می‌باشد. سایر عناصر روی، کروم و سرب در این دستورالعمل در طبقه غیرآلوده قرار می‌گیرند که دارای اثرات مضر روی بیوتای اکوسیستم نمی‌باشند. در هر حال زمانیکه ترکیبات شیمیایی برای فلزات در رسوب اتفاق می‌افتد دستورالعمل کیفی رسوب نمی‌تواند صحبت داشته باشد (Giesy, 1990).

به طور کلی داده‌های بدست آمده از مطالعه حاضر حاکی از میزان بالای مس و کادمیوم رسوبات منطقه مورد مطالعه در مقایسه با مقادیر پوسته زمین و رسوبات جهانی می‌باشد. البته شاخص انباسته‌ژئوشیمیایی، تنها آلودگی تالاب به عنصر سمی کادمیوم را تأیید می‌کند. با توجه به اینکه شاخص مذکور، شدت آلودگی عناصر را بر اساس غلظت زمینه‌ای آن‌ها بدست می‌آورد لذا دلیل عدم آلودگی ناحیه به مس را می‌توان حضور زیاد این فلز بطور طبیعی در پوسته زمین دانست.

در پایان توصیه می‌گردد تا با ایجاد سیستم‌های مناسب تصفیه برای فاضلاب‌های شهری، صنعتی و کشاورزی و نیز اعمال مدیریت بهینه، از ورود هر نوع آلاینده به تالاب انزلی جلوگیری بعمل آید. همچنین تصویب، رعایت و اجرای قوانین و مقررات مربوطه، هر گونه فعالیت انسانی در محدوده تالاب و رودخانه‌های ورودی به آن مورد نظارت قرار گیرد تا بر سلامت حیات این اکوسیستم ارزشمند و نهایتاً انسان، اطمینان حاصل گردد. آموزش‌های زیست محیطی برای ساکنین منطقه؛ اعم از کشاورزان، صنعتگران و شهروندان در اولویت برنامه ریزی قرار گیرد.

بدون شک حفظ ارزش‌های زیست محیطی و تنوع در تالاب، مستلزم مدیریت ویژه بوده و در این رهگذر هرگونه اقدام در راستای بازسازی شرایط اکولوژیکی آن، بدون توجه به مدیریت حوزه آبخیز بی نتیجه خواهد ماند.

سپاسگزاری

با تشکر فراوان از زنده‌یاد محمدابراهیم پورکاسمانی که در انجام مراحل این تحقیق یاریمان کردند.

منابع

- اردبیلی، ل، رفیعی، ب، خدایپرست شریفی، س.ح، محسنی، ح. ۱۳۸۵. بررسی توزیع عناصر Pb, Cd, Cu و Zn در رسوبات سطحی تالاب انزلی. دهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران.
- اشجع اردلان، آ، خوش خو، ژ، ربانی، م، معینی، س. ۱۳۸۵. مقایسه میزان فلزات سنگین (Pb, Cd, Cu, Zn, Hg) در آب، رسوبات و بافت نرم دوکله ای آندونت تالاب انزلی در دو فصل پاییز و تابستان (۱۳۸۴-۱۳۸۳). مجله پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان، ۱۳: ۷۳-۱۱۳.
- بابائی، ۵. خدایپرست، س.ح. ۱۳۸۸. ارزیابی آلودگی آب‌های سطحی با تأکید بر پساب و احداثهای صنعتی (استان گیلان). دوازدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران. دانشکده علوم پزشکی شهید بهشتی. صفحات ۱۲۲۲-۱۲۳۳.
- پایدار، م. ۱۳۸۰. تأثیر آلودگی عناصر سنگین در تالاب انزلی بر عضله و پوسته شاه میگو (Astacus Leptodactylus). دانشگاه تربیت مدرس. دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی.
- بری زنگنه، ع، لakan، ک. ۱۳۸۶. بررسی غلظت فلزات سنگین در رسوبات سطحی سواحل دریای خزر در ایران. مجله آب و فاضلاب، ۶۳: ۲-۱۲.
- تیزکار، م. ۱۳۷۹. تعیین حداقل میزان کشنده ترجمت آنیونی خطی بر روی دو گونه ماهیان استخوانی تالاب انزلی، سیم و سفید. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم محیط‌زیست دانشگاه آزاد، واحد علوم و تحقیقات تهران، ص. ص.
- ربانی، م، جعفرآبادی آشتیانی، ا، مهرداد شریف، اع. ۱۳۸۷. اندازه گیری میزان آلودگی ناشی از فلزات سنگین نیکل، سرب و جیوه در رسوبات خلیج فارس / منطقه عملیاتی عسلویه. اکتشاف و توییل، ۵۱: ۳-۵۷.
- رضائی، غ. ر. ۱۳۸۲. بررسی میزان تجمع فلزات سنگین در رسوبات سطحی خورخوران و محدوده منطقه حفاظت شده حرا. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران. ص. ص.
- سعیدی، م، عباسی، ع، جمشیدی، ا. ۱۳۸۹. ارزیابی آلودگی فلزات سنگین و آلاینده‌های نفتی در رسوبات سطحی جنوب شرقی دریای خزر با استفاده از شاخص‌های موجود. مجله محیط‌شناسی. صفحات ۳-۲۱.
- عبدالی، ف، اسماعیلی ساری، ع، ریاحی بختیاری، ع. ۱۳۸۴. میزان و نحوه تغییرات فلزات سنگین در اندام‌های گیاهان آبزی و رسوبات تالاب میانکاله. مجله محیط‌شناسی، ۳۷: ۳-۵۷.
- کوباسی، ع، و بیاتی، آ. ۱۳۸۷. سهم منابع طبیعی و انسان ساخت در توزیع عناصر سنگین در رسوب مغزی در دریاچه زریوار. مجله محیط‌شناسی، ۳۱-۳۴: ۷-۳۶.
- کوباسی، ع، نبی بیدهندی، غ، غضبان، ف، کوکبی حبیب زاده، ش. ۱۳۸۹. تفکیک شیمیایی عناصر و بررسی شدت آلودگی در رسوبات رودخانه سیاهرود. مجله محیط‌شناسی. جلد ۵۳ صفحات ۲۰-۱۱.
- کریمی، آ، یزدان داد، ح، اسماعیلی، ع. ۱۳۸۶. بررسی تجمع فلزات سنگین کادمیوم، کروم، مس، روی و آهن در برخی اندام‌های باکلان بزرگ در تالاب انزلی. مجله محیط‌شناسی، ۴۳: ۳-۸۲.
- کریمی شهری، ن. ۱۳۸۲. بررسی غلظت فلزات سنگین (روی، مس، آهن، کروم و سرب) در رسوبات سطحی سواحل بندر عباس. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده منابع طبیعی کرج.
- منوری، م. ۱۳۶۹. بررسی اکولوژیک تالاب انزلی. نشر گیلان. ص. ۱۰۵.
- مهدوی، ع، امید، م. ح، گنجعلی، م. ر. ۱۳۸۷. مطالعه آزمایشگاهی جذب و انتقال کادمیوم در حضور باربستر، مجله محیط‌شناسی، ۴۸: ۱-۱۲.
- نظامی بلوجی، ش، خارا، ح، جمال زاده فلاح، ف، اکبرزاده، ا. ۱۳۸۵. مقایسه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب تالاب انزلی و رودخانه‌های ورودی و خروجی آن. مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، ۷۳: ۶۷-۸۳.
- نوروز اصل، ر. ۱۳۷۲. مطالعه فلزات سنگین در تالاب انزلی به روش اسپکتروسکوپی جذب اتمی و کروماتوگرافی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس.

Adams W. J., Kimerle R. A., Barnett J. W.(Jr). 1992. Sediment quality and aquatic life assessment, Envirn, Su: Technol; 26(10): 1865-1875.

Avila-Perez, P., Garcia-Aragon, J.A., Diaz-Delgado, C., Tejeda-Vega, S., and Reyes-Gutierrez, R. 2002. "Heavy metal distribution in bottom sediments of a Mexican reservoir." J. Aquatic Ecosystem Health & Management, 5 (2), 205-216.

Che, Y., He, Q., and Lin, W-Q. 2003. "The distributions of particulate heavy metals and its indication to the transfer of sediments in the Changjiang estuary and Hangzhou Bay China." J. Marine Pollution Bulletin, 46, 123-131.

Ebrahimpour, M., and Mushrifah, I., 2008. Heavy metal concentrations in water and sediments in Tasik Chini a freshwater lake, Malaysia. Environmental Monitoring and Assessment. 141: 297-307.

Eggleton, J., Thomas. K.V. 2004. A review of factors affecting the release and bioavailability of contaminants during sediment disturbance events. Environ Int. vol. 30, pp. 973-980

-
- Giesy. J.P., Hoke. R.A. 1990.** Freshwater sediment quality criteria: Toxicity bioassessment. In Sediment Chemistry and toxicity of in-place pollutants, ed. R. Baudo, J.P. Giesy, and M. Muntao, p. 391. Ann Arbor: Lewis Publishers.
- Gismera, M. J., Lacal, J., Silva, P., Garcia, R., Sevilla, M. T., & Procópio, J. R. 2004.** Study of metal fractionation in river sediments. A comparison between kinetic and sequential extraction procedures. Environmental Pollution. Vol. 127, pp. 175–182.
- Huang, S.W., and Jin, J.Y., 2008.** Status of heavy metals in agricultural soils as affected by different patterns of land use. Environmental Monitoring and Assessment. 139: 317-327.
- Muller. G. 1979.** Schwermetalle in den Sedimenten des Rheins Veranderungen seit. Umschau. Vol. 79, pp. 778-783.
- Sharifi, M. 1990.** Assessment of surface water quality by an index system in Anzali basin. IAHS Publ. Vol 197, pp:163-171.
- Salomons. W., Forstner. U. 1984.** Metals in the Hydrocycle. Springer, Berlin, pp. 349.
- Sobczyński. T., Siepak. J. 2001.** Speciation of Heavy Metals in Bottom Sediments of Lakes in the Area of Wielkopolski National Park Polish . Environmental Studies. Vol. 10, pp.463-474.
- Wei Luo, Yonglong Lu, Tieyu Wang, Wenyou Hu, Wentao Jiao, Jonathan E. Naile, Jong Seong Khim, John P. 2010 .** Giesy Ecological risk assessment of arsenic and metals in sediments of coastal areas of northern Bohai and Yellow Seas, China .AMBIO. Vol 39 , pp. 367–375
- Ying Wang Zhifeng Yang Zhenyao Shen., Zhenwu Tang Junfeng Niu. 2011.** Fan Gao Assessment of heavy metals in sediments from a typical catchment of the Yangtze River, China. Environ Monit Assess .vol. 172, pp.407–417.